

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/6/2022
Identifikačné číslo spisu: 7116010768
Dátum vydania rozhodnutia: 10.03.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:7116010768.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného Š. V., pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 10. marca 2022 v Bratislave dovolanie obvineného, podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Martina Štrkolca, PhD., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27. júna 2019, sp. zn. 6To/83/2018, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Š. V. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“) z 23. apríla 2018, sp. zn. 7T/24/2016 bol obvinený Š.E. V. uznaný vinným zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe ako je uvedené v skutkovej vete výrokovvej časti rozsudku.

Za to bol obvinenému uložený podľa § 221 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, § 37 písm. m), § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uložený obvinenému skorším rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T 67/2015 zo dňa 6. apríla 2016, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2,5 roka, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd zaviazal obvineného, aby poškodeným stranám Q. s.r.o., nahradil spôsobenú škodu vo výške 14.732,62 Eur a K. nahradil spôsobenú škodu vo výške 19.259,78

Eur.

Proti rozsudku prvostupňového súdu podal obvinený v zákonnej lehote odvolanie.

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) o odvolaní obvineného rozhodol na verejnom zasadnutí rozsudkom z 27. júna 2019, sp. zn. 6To/83/2018 takým spôsobom, že podľa § 319 Trestného poriadku ho zamietol.

Dňa 21. januára 2022 bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) predložené dovolanie obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 27. júna 2019, sp. zn. 6To/83/2018, spísané prostredníctvom jeho obhajcu (doručené prvostupňovému súdu 26. októbra 2021).

Ako dovolacie dôvody pritom obvinený označil dôvody uvedené pod písm. d) § 371 ods. 1 Trestného poriadku (t. j., že verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky) a písm. i) § 371 ods. 1 Trestného poriadku (t. j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť).

Obvinený namietol, že súd II. stupňa vykonal verejné zasadnutie ako proti ušlému, pričom na takéto konanie neboli splnené podmienky, nakoľko sa v USA zdržiaval legálne.

Taktiež namietal, že mu nebol preukázaný úmysel niekoho uviesť do omylu, v danom prípade išlo o obchodno-právny vzťah, nie trestnoprávny.

Napokon namietol, že mu mal byť ukladaný súhrnný trest, nakoľko Okresným súdom Bratislava III, sp. zn. 1T/76/2013 bol rozsudok vyhlásený až 6. decembra 2016.

S poukazom na vyššie uvedené obvinený navrhol, aby najvyšší súd podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil porušenie zákona, v zmysle § 386 ods. 2 Trestného poriadku rozsudkom zrušil napadnuté rozhodnutie, a v zmysle § 388 Trestného poriadku prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Po postupe v zmysle ustanovenia § 376 Trestného poriadku sa k dovolaniu obvineného prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I vyjadril tak, že navrhol jeho dovolanie zamietnuť. Obdobne sa vyjadril aj poškodený.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) postupom podľa § 378 Trestného poriadku predbežne preskúmal dovolanie i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) v spojení s písm. a) Trestného poriadku], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku) a tiež v lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). Najvyšší súd zároveň zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku

Úvodom rozhodnutia o dovolaní je nutné vo všeobecnosti zdôrazniť, že dovolanie predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, keď nielen z označenia tohto opravného prostriedku, ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších. Tie sú ako dovolacie dôvody výslovne uvedené v § 371 Trestného poriadku, pričom v porovnaní s dôvodmi ustanovenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštanca a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Pokiaľ ide o otázku viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku, k tomu je dôležité poznamenať - tak ako to napokon najvyšší súd už stabilne zdôrazňuje v rámci svojej rozhodovacej činnosti - že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Teda zjednodušene povedané, podstatné sú vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Trestného poriadku (viď k tomu bližšie R 120/2012).

A napokon ešte pred vysporiadaním sa s uplatnenými námietkami obvineného sa žiada úvodom vo všeobecnosti tiež uviesť, že dovolací súd je vždy viazaný konečným skutkovým zistením, resp. skutkovými závermi, ktoré vo veci urobili súd prvého a druhého stupňa, a teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo je zrejmé z dikcie § 371 ods. 1 písm. i) časť vety za bodkočiarkou Trestného poriadku. Dovolací súd skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani doplniť (to neplatí len pre posúdenie dôvodnosti dovolania ministra spravodlivosti podaného podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku).

Zo spisového materiálu je zistiteľné, že obvinený bol už v prípravnom konaní riadne poučený o povinnosti oznamovať prípadnú zmenu svojho pobytu, čo úmyselne neurobil, musel byť na neho dokonca vydaný Medzinárodný zatýkací rozkaz, pričom II. stupňový súd v súlade so zákonom vykonal konanie ako proti úšľemu a následne mu aj právoplatným rozhodnutím z 25. marca 2021 krajský súd zamietol jeho návrh na opätovné prejednanie veci.

Na margo treba podotknúť, že obvinený je špeciálnym recidivistom, 8 krát odsúdeným za podvody (§ 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona) a navyše aj inú trestnú činnosť.

Zo skutkovej vety rozsudku okresného súdu jasne vyplýva, že obvinený úmyselne vylákal dodávku tovaru od poškodených, pričom vedel o neschopnosti za tovar zaplatiť už v dobe jeho preberania, čomu následne zodpovedá aj právna kvalifikácia skutku.

Taktiež neobstojí jeho námietka ohľadom neuloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie OS Bratislava III, nakoľko I. stupňový rozsudok uvedeného súdu bol z 20. apríla 2013, obvinenému a obhajcovi doručený 19. a 22. apríla 2013, teda vo vzťahu k teraz prejednáwanej veci (skutky z 10. júla až 4. októbra 2013) ide o recidívu.

Z vyššie prezentovaných záverov je potom zrejmé, že v rozsahu námietok vymedzených v dovolaní obvineného nie je naplnený žiadny z dovolacích dôvodov, ktoré mohol obvinený použiť, a preto najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.